

Gracias, señor Pineda.

Ciertamente, las pseudociencias y la homeopatía puede alguien considerar que es una batalla de rango menor, que el agua con azúcar, más allá de caries, no puede producir nada. Pero sí que es cierto que en la Comunidad Valenciana hemos asistido a que algunos pacientes han fallecido al sustituir terapias eficaces por otras que no tienen evidencia científica y que, por tanto, no curan.

Así que el objetivo de la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública es preservar el derecho a la salud como derecho fundamental de la persona. De un medicamento se espera que haya demostrado su efecto y que haya cumplido y superado en fallos de eficacia y seguridad, diseñados adecuadamente, de acuerdo con la regulación específica.

Y la homeopatía, como usted muy bien señalaba, carece de evidencia científica que justifique su utilización clínica. La homeopatía, vuelvo a decir, no cura, y su consideración como medicamento supone un riesgo real que influye directamente en la protección y el restablecimiento de la salud.

Al etiquetar los productos homeopáticos como medicamentos se corre el riesgo de que se sustituyan estos en lugar de otros que sí que han demostrado su eficacia, perdiendo las oportunidades terapéuticas y, con ello, poniendo en riesgo la salud de las personas.

Además del perjuicio para la salud, no podemos olvidar el perjuicio económico de comprar esta serie de productos que no curan.

Ya en julio del año pasado, la *conselleria* emitió una instrucción dirigida a los profesionales del sistema valenciano de salud, denominada «cartera de servicios y terapias no convencionales», conscientes de que en la realidad social actual se están introduciendo prácticas sin evidencia científica, que no curan y que generan confusión.

La instrucción pretende sentar criterios uniformes y contribuir a una mayor claridad en la adecuada prestación asistencial en la sanidad pública valenciana. Con ello, queremos dejar claro a la ciudadanía que en la sanidad pública valenciana tan solo únicamente tienen cabida la ciencia y la evidencia científica.

En esta instrucción se recuerda que en los centros sanitarios de titularidad pública únicamente se desarrollarán actividades asistenciales reconocidas en el Real decreto 1.030/2006, de 15 de septiembre, que establece la cartera de servicios comunes del sistema nacional de salud, donde se excluyen tanto la pseudoterapias como los productos homeopáticos, que saben que están excluidos de la cartera de servicios común de prestación farmacéutica, dada su falta de evidencia científica.

Se le ha pedido al Gobierno de España que le retire su condición de medicamento; se ha pedido al Gobierno de España que impulse una acción a nivel europeo para eliminar esa directriz europea que le da la categoría de medicamento, pero la respuesta de la ministra ha sido la que vemos en la orden de 28 de abril, y es regular y comercializar los productos homeopáticos como medicamentos.

Esta orden de 28 de abril fue publicada sin período de consulta pública y sin atender a las alegaciones realizadas por las comunidades autónomas en el seno del consejo interterritorial de sanidad, celebrado esa misma semana.

Además, la ministra reconoció que la homeopatía no tiene indicación terapéutica. Y además, con esta orden se condonan tasas a estos productos.

Creemos que la obligación de las autoridades sanitarias es garantizar el derecho a la salud y hablar claro, decirle a la ciudadanía, como ha hecho ya la organización médica colegial, que la homeopatía no cura y que, por tanto, no deben sustituirla por productos..., por medicamentos que sí curan.

El señor vicepresidente segon:

Gràcies, consellera. (*Aplaudiments*)

Passarem, senyories, a continuació a la següent pregunta, que és la que formula la il·lustre diputada Antonia Serna, del Grup Parlamentari Socialista, a l'honorable conseller d'economia sostenible.

Si pulsa usted... Muchas gracias, señora Serna. Té la paraula.

La senyora Serna Serrano:

Gracias, señor presidente.

Buenas tardes, señor *conseller*.

Crear empleo sigue siendo uno de los objetivos de mi gobierno, del Consell, y de su propia *conselleria*. Como ejemplo, el reciente plan Avalem Joves Plus, que se ha aprobado con más de cien millones de euros para los ayuntamientos en esta comunidad, mancomunidades y diputaciones, con el objetivo de poder contratar a menores de treinta años. Así que enhorabuena, es un gran proyecto, que va a continuar generando empleo.

Desde luego, no le voy a descubrir yo aquí nada hoy diciéndole lo importante que es –otras veces hemos hablado–... que es continuar generando ocupación en la sociedad valenciana.

Poder encontrar trabajo es para mucha gente, para la mayoría de todos nosotros, casi uno de los objetivos más importantes en nuestra vida.

Teniendo en cuenta esto, hay distintos planes y proyectos que puede ayudarnos a elaborar líneas de ocupación. Una de ellas es la interrelación que existe entre la formación y el trabajo. Es evidente, en una economía mixta como la nuestra, que poder combinar las dos opciones es algo muy importante. Estoy hablando de los programas mixtos, que son aquellos que combinan la acción formativa con el trabajo y las prácticas profesionales. Han sido garantía de éxito cuando han funcionado bien y han permitido la inserción en el mercado laboral.

Los datos con los que contamos hacen de estos programas programas efectivos para aquellos colectivos, incluso, que, bueno, pueden tener mayores dificultades a la hora de poder insertarse en el mercado laboral, incluso para aquellos parados de larga duración.

Estoy hablando, señor *conseller*, de las escuelas taller, que me consta que, desde su *conselleria*, se han realizado nuevas líneas. Las escuelas taller son centros de trabajo y, a la vez, centros de formación, donde las personas desempleadas reciben aprendizaje profesional ocupacional, con alternancia con una práctica profesional que consiste en la realización de obras y servicios que luego van a tener utilidad social.

El fin es capacitar al desempleado para el desempeño adecuado del oficio que está aprendiendo y facilitar, de este modo, su posterior inserción en el mercado laboral, tanto por cuenta ajena como, a veces, mediante la creación de esos propios proyectos empresariales.

El buen funcionamiento de los mismos queda demostrado, porque las escuelas taller abren nuevas posibilidades de empleo en las zonas donde se instalan, bien mediante la formación en oficios o bien mediante la recuperación de bienes e incluso en trabajos de servicios que son capaces de activar la economía local en la zona donde se instalan.

En definitiva, señores *conseller*, la combinación de la formación con la ocupación tiene buenos resultados, da buenos objetivos, tanto en la formación integral de los alumnos como en la propia inserción laboral misma.

Nosotros consideramos que las escuelas taller sí cumplen ese objetivo y que, cuando están bien gestionadas, pues, sirven para conceder un oficio de titularidad. Además, permiten realizar acciones para preservar nuestro propio patrimonio e incluso para trabajos en el medio ambiente.

Por eso, señor *conseller*, le pregunto, ¿cuál es, en la actualidad, la línea política desarrollada para la reactivación, la promoción y el fomento de las escuelas taller en nuestra *comunitat*?

Muchas gracias.

El senyor vicepresident segon:

Gràcies, senyora Serna.

Honorable conseller.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Sí, gràcies, president.

Gràcies, senyora diputada, com sempre, per les seues preguntes, a més tan incisives i importants per a la nostra ciutadania.

He de dir-li que, per al Consell, la promoció del binomi formació-ocupació és fonamental perquè els nostres joves, així

com perquè qualsevol persona aturada, doncs, pugui inserir-se el més aviat possible en el mercat laboral. Aleshores, tenim clar que hem de fer polítiques a mitjà i llarg termini perquè l'empresariat ocupe..., i estem fent-les: reindustrialització, innovació, formació continuada, internacionalització, transformació del model energètic. Però allò que fem del Servof i pel que vosté pregunta és el que vaig a intentar explicar-li.

Dir-li que, des del Servof, hem engegat tres programes mixts de formació i ocupació, consistents en accions formatives realitzades en alternança amb el treball i les pràctiques professionals.

El primer programa d'escoles ocupació l'hem anomenat «Et formem», engegat en juliol de 2017. És una iniciativa plasmada al pacte del botànic i materialitzada després com a un dels objectius del seminari d'hivern del Consell a Sagunt, en gener de 2017, i que està, per tant, assolit amb aquest programa.

El programa «Et formem» va dirigit a la inserció de col·lectius vulnerables, com poden ser: persones en situació o risc de pobresa, exclusió social o privació material severa; dones, especialment les víctimes de violència de gènere; persones que encapçalen famílies monoparentals; persones amb diversitat funcional; persones que patixen discriminació en l'accés a l'ocupació per alguna situació personal; persones majors de quaranta-cinc anys, amb baixa qualificació; i persones en atur de llarga durada.

Els projectes poden tenir una durada de fins a dos anys com a màxim i, des de l'inici de les actuacions a desenvolupar, l'alumnat és contractat per l'entitat promotora del projecte. Es tracta de possibilitar-los la realització d'un treball efectiu que, juntament amb la formació professional ocupacional rebuda, que estarà relacionada directament amb aquest treball, procure la seua qualificació professional i afavorisca la seua inserció laboral que, com he dit, és l'objectiu últim i primer.

En 2017, vam invertir 4.220.000 euros. En 2018, 14.006.200 euros.

El segon programa mixt és «T'avalem», iniciat en novembre de 2016 i dirigit a formar a joves menors de trenta anys inscrits en el sistema nacional de garantia juvenil. Forma part del pla 2016-2020 «Avalem Joves» i està cofinançat amb fons europeus, tant del fons social europeu com de la iniciativa d'ocupació juvenil.

L'objectiu dels programes «T'avalem» és facilitar una oportunitat laboral simultània a la formació que necessita la persona jove per a adquirir les competències necessàries per a augmentar la seua qualificació professional i les seues oportunitats laborals. La durada dels projectes és d'un any com a màxim i sis mesos com a mínim. El pressupost en 2017 era de 12.200.000 euros; en 2018, de 9.289.000 euros.

I, per últim, el programa «Tallers d'ocupació», dirigit a persones aturades majors de vint-i-cinc anys, incloses en algun dels col·lectius prioritaris que he mencionat en el programa «Et formem». En aquest programa, els projectes són de dotze mesos de durada, amb un mínim del 25% d'activitat formativa. 21.653.000 euros en 2017; 25.730.200 euros en 2018.

En conjunt, per als tres programes, els fons destinats han passat de 33 milions d'euros en 2016 a 38 en 2017 a 49 en 2018, amb un increment del 48% en l'esforç inversor del Servof en programes de formació amb alternança amb l'ocupació.

El senyor vicepresident segon:

Gràcies.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Dir-li que, des de 2016, els alumnes participants en aquests programes han sigut prop de sis mil persones. Programes importantíssims perquè, com deia al principi, ajuden a inserir els nostres joves en el mercat laboral.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, conseller.

(Inoïble) ... pregunta que correspondria ara... Bé, ha sigut ajornada la 1.398.

I ara passem a la 1.290, que formula la il·lustre diputada Isaura Navarro, del Grup Parlamentari Compromís, a la consellera de sanitat universal.

Senyora Navarro.

La senyora Navarro Casillas:

Gràcies, senyor president.

Bé, hui li vaig a preguntar sobre la planificació de la conselleria de sanitat per a reduir la precarietat en l'ocupació pública. Perquè, clar, sabem què està fent, el gran treball que s'està fent, totes estes convocatòries; és espectacular perquè la planificació també és molt espectacular, la que es fa de cobrir eixes 18.000 places per a reduir pràcticament a un 8% la precarietat que s'ha trobat vosté al 37,5% de la seua conselleria. És increïble.

És a dir, la conselleria de sanitat, sota el govern del Partit Popular, pràcticament no convocava convocatòries d'accés, en compliment dels principis d'igualtat, mèrit i capacitat, a la conselleria de sanitat. En nou any, en nou anys, cap. És molt vergonyós. I les que va convocar, després, s'han hagut de repetir –que eixa és una altra–. Aleshores, considerem molt important este treball.

Però, aprofitant també que parlem de precarietat, no està de més parlar de les condicions laborals de personal, com els nomenaments d'atenció continuada, que nosaltres

considerem que se'ls ha de ficar fi, homologant les seues retribucions a les de la resta de personal i els drets laborals. Perquè no n'hi ha dret que n'hi haja personal que faça el mateix treball i cobre menys i estiga en una precarietat absoluta cada mes, sense saber, ni tan sols, quantes hores va a treballar.

I, d'altra banda –que tot està relacionat–, volem saber en quina situació es troba també la modificació de la normativa, esta ordre de 2009 que arreglava la regulació de la borsa i, tatzam-tatzam, del borsí, eixa manera de contractar a qui es volia, en contractes de dies, dos dies, tres dies, cinc dies, baixa el cap de setmana, tornada a contractar... Sabem que s'ha fet una batalla per a ficar fi a eixe tipus de contractacions. Encara me diuen que en algun hospital alguna se'n fa i, quan se protesta i se fa referència a la circular, es deixen de fer. I que un dels objectius de la modificació de la borsa és fer front a eixe tipus de contractació aliena a la mateixa borsa i mantenint en una precarietat absoluta el personal. Per això, és interessant saber en quina situació es troba esta modificació de la borsa.

En qualsevol cas, en l'esborrany que està penjat en internet sí que n'hi ha una cosa que m'ha cridat l'atenció i és que es planteja que la borsa siga oberta una vegada a l'any –que és el que passa més o menys ara mateix, que inclús n'hi han vegades que ni tan sols en un any s'ha obert– i siga oberta en caràcter urgent si fóra necessari.

Sense dubte, nosaltres, des de Compromís, el que considerem és que la borsa ha d'estar permanentment oberta. Sé que n'hi ha un problema informàtic, que diuen que el programa està totalment obsolet, però entenem que això s'ha de superar i fer els canvis que siguen necessaris perquè la borsa estiga de manera permanent oberta; i això estalviaria molt de treball burocràtic, també, perquè estaria permanentment actualitzada i se sabria quanta gent n'hi ha i no en la necessitat d'haver de convocar-ne una urgent i no saber quanta gent es pot apuntar, etcètera.

I d'eixa manera, també, no n'hi haurien problemes, com n'hi han, quant a..., el moment en què a qui acaben la carrera els donen la titulació i se poden inscriure o no en la borsa. Perquè es veu que les universitats privades donen abans el títol i, d'eixa manera, faciliten l'entrada en la borsa i, després, arriben les públiques. Aleshores, m'ha arribat que estaven en problemes en eixe sentit.

Aleshores, la felicitem pel treball que s'està fent i esperem que prompte estiga en vigor eixa nova normativa perquè se fique punt i final a eixe passat del Partit Popular de precarietat absoluta en la conselleria de sanitat.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Carmen Martínez Ramírez)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Navarro.

Senyora Montón.